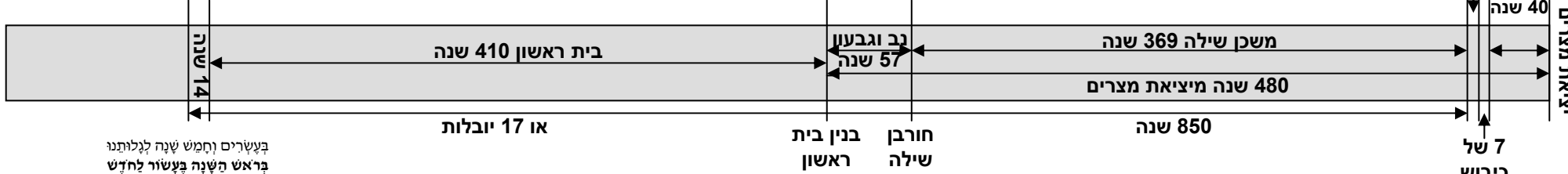

וְיָהִי בְשִׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשָׁנָה
הַרְבִּיעִית בַּחֹדֶשׁ זֶה הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּבְנוּ הַבַּיִת
לְיִקְנָק: (מלכים א' ו', א)

חורבן בית הראשון
(שנה 410)

7 של
חילוק

יציאת מצרים

בְּעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה לְגִלְוַתְּנִי
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ
בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה אַחֵר אֲשֶׁר
הִפְתָּה הָעִיר בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
הִיְתָה עָלַי יַד יְקִנֹּק וַיָּבֵא אֵתִי
שְׁמָה: (יחזקאל מ, א)

או 17 יובלות

בנין בית ראשון

850 שנה

7 של כיבוש

וַיִּסְקְהֻוּ כָּל עַדְתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁלֵה וַיִּשְׁכְּיֵנּוּ שָׁם אֶת אֹהֶל
מוֹעֵד וְהָאֶרֶץ נִקְבְּשָׁה לַפְּנִיָּהִם:
(יהושע יח, א)

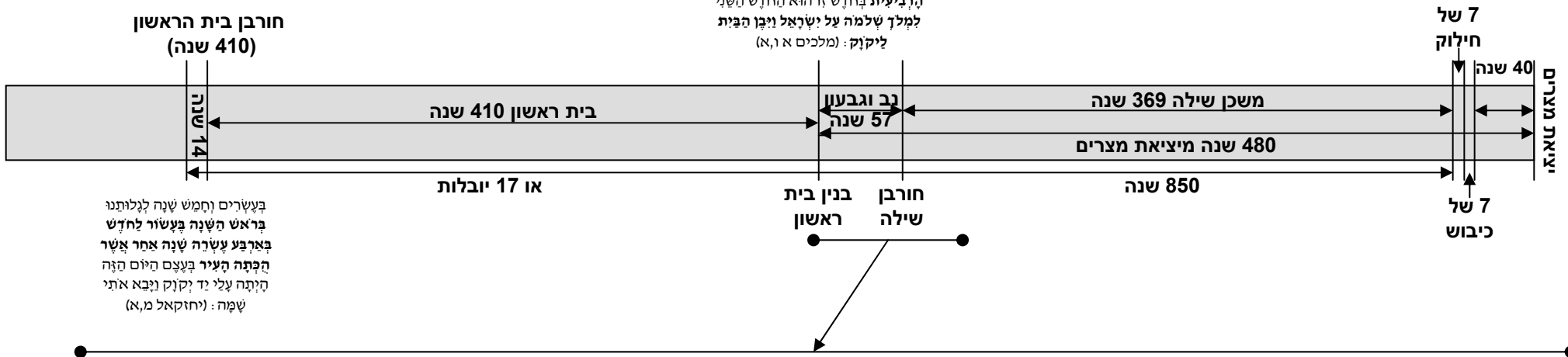
וַיַּחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ
אֶת הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב בְּעָרְבוֹת יְרִיחוֹ:
(יהושע ה, י)

וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן:
(שמות מ, יז)

בְּן אַרְבָּעִים שָׁנָה אֲנִכִּי בְּשִׁלַּח מֹשֶׁה עֶבֶד יְקִנֹּק
אֵתִי מִקֶּדֶשׁ בְּרִנְעָה לְרַגְלֵי אֶת הָאֶרֶץ וְאַשְׁבֵּב אֹתוֹ דָּבָר
כְּאֲשֶׁר עִם לִבִּי: ... וַעֲתָה הִנֵּה חֲתִיָּה יְקִנֹּק אוֹתִי
כְּאֲשֶׁר דָּבַר זֶה אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאִזְ דָּבַר יְקִנֹּק
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֵל מֹשֶׁה אֲשֶׁר הִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר
וַעֲתָה הִנֵּה אֲנִכִּי הַיּוֹם בְּן חָמֵשׁ וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה:
(יהושע יד, ז-י)

נשתלחו המרגלים בכ"ט בסיון

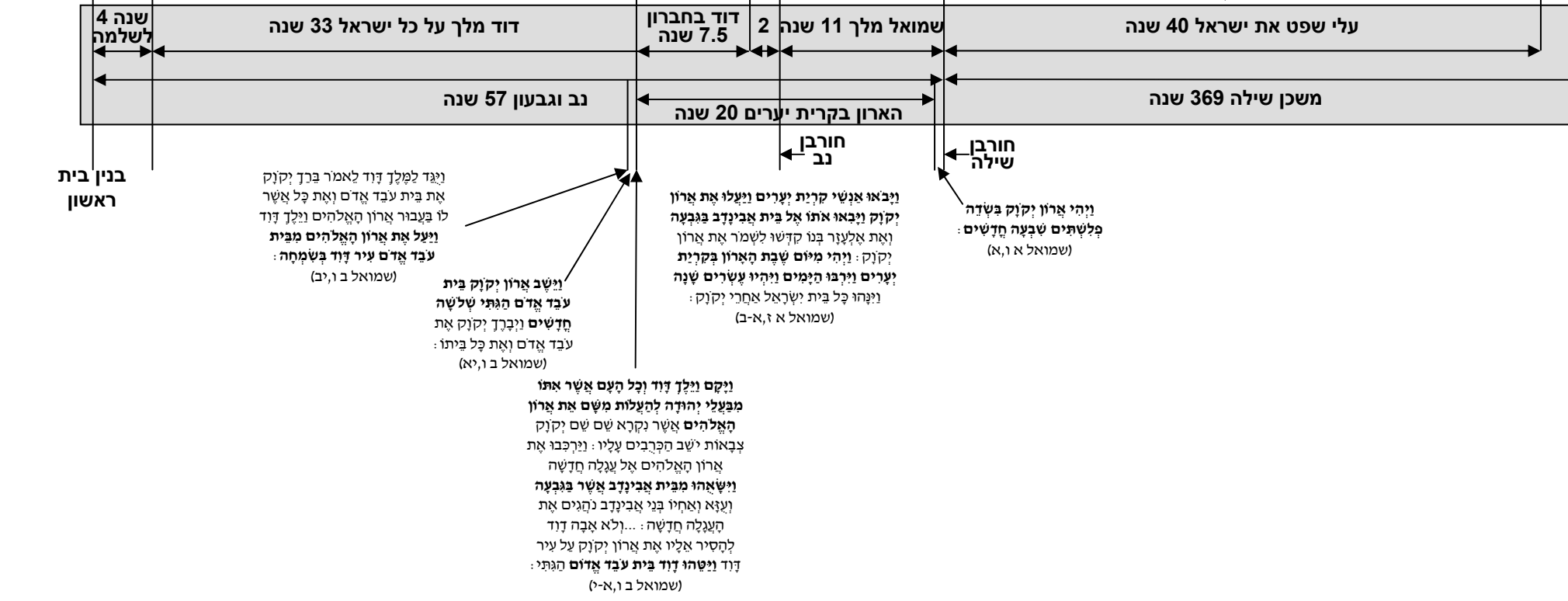

וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשָׁנָה הַרְבִּיעִית בַּחֹדֶשׁ זוֹ הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְמִלְכַּד שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וַיְבִן הַבַּיִת לַיהוָה: (מלכים א ו, א)

בְּחֶבְרוֹן מִלְכַּד עַל הַיְהוָה שְׁבַע שָׁנִים וְשָׁשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרֹשְׁלָם מִלְכַּד שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהִי: (שמואל ב ה, ה)

בְּן שָׁנָה שְׁאוּל בְּמִלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מִלְכַּד עַל יִשְׂרָאֵל: (שמואל א יג, א)

וְעַלִּי בֶן תְּשָׁעִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה וְעֵינָיו קָמָה וְלֹא יָכוֹל לִרְאוֹת: וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֵל עָלַי אֲנֹכִי הִבָּא מִן הַמַּעְרָכָה וְאָנִי מִן הַמַּעְרָכָה נִסְתִּי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר מִחַ הִנֵּה הַדָּבָר בְּנִי: וַיַּעַן הַמְבַשֵּׁר וַיֹּאמֶר נֹס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וְגַם מִגִּפְתָּה גְדוֹלָה הִיטָה בְּעַם וְגַם שָׁנִי בְּיַד מִתּוֹ חֲפְנֵי וּפְיָחֶס וְאָרוֹן הָאֱלֹהִים נִלְקַחַהּ: וַיְהִי כַהֲזָכִירוּ אֶת אָרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל הַכִּסֵּא אַחֲרָיִת בְּעַד יַד הַשָּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מִפְּרָקָתוֹ וַיָּמָת כִּי נָסוּ הָאִישׁ וַיִּכְבְּדוּ וְהוּא שָׁפֵט אֶת יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: (שמואל א ד, טו-יח)

שמות פרק מ

(יז) ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הויקם המשכן :

יהושע פרק ה

(י) ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו :

(יא) ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה :

יהושע פרק יד

(ו) ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה ידעת את הדבר אשר דבר יקנוק אל משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיך בקדש ברנע :

(ז) בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יקנוק אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי :

(ח) ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יקנוק אלהי :

(ט) וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאתי אחרי יקנוק אלהי :

(י) ועתה הנה החיה יקנוק אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יקנוק את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה :

(יא) עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי אז וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא :

(יב) ועתה תנה לי את הקר הזה אשר דבר יקנוק ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצרות אולי יקנוק אותי והורשתים כאשר דבר יקנוק :

(יג) ויברכהו יהושע ויתן את חברו לכלב בן יפנה לנחלה :

(יד) על כן היתה חברו לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה וען אשר מלא אחרי יקנוק אלהי ישראל :

(טו) ושם חברו לפני קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה : פ

יהושע פרק יח

(א) ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישפניו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם :

שמואל א פרק ד

(טו) ועלי בן תשעים ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות :

(טז) ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני :

(יז) ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפזי ופיניחס וארון האלהים נלקחה :

(יח) ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה :

שמואל א פרק ו

(א) ויהי ארון יקנוק בשדה פלשתים שבעה חדשים :

שמואל א פרק ז

(א) ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יקנוק ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יקנוק : פ

(ב) ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינחו כל בית ישראל אחרי יקנוק : פ

שמואל א פרק יג

(א) בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל :

שמואל א פרק טו

(לד) וילך שמואל הרמתה ושאול עלה אל ביתו גבעת שאול :

(לה) ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויקנוק נחם כי המליך את שאול על ישראל : פ

שמואל א פרק טז

(א) ויאמר יקנוק אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך :

שמואל ב פרק ב

(א) ויהי אחרי כן וישאל דוד ביקנוק לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יקנוק אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה :

(ב) ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם הזרעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי : (ג) ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברו :

(ד) ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאול : פ

(ה) וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליקנוק אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול

ותקברו אתו : (ו) ועתה יעש יקנוק עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה :

(ז) ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם : פ

(ח) ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברהו מחנים :

(ט) וימלכהו אל הגלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה : פ

(י) בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתיים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד :

(יא) ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברו על בית יהודה שבע שנים וששה חדשים : פ

שמאל ב פרק ה

(ד) בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך :
 (ה) בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה :

שמאל ב פרק ו

(א) ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אָלָף :
 (ב) ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבגלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יקוק צבאות ישב הכרבים עליו :
 (ג) וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאֶהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועָזָא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה חדשה :
 (ד) וישאֶהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון :
 (ה) ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יקוק בכל עצי ברזשים ובכנרות ובנגלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים :
 (ו) ויבאו עד גֶרֶן גֶרֶן וישלח עָזָא אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר :
 (ז) ויחר אף יקוק בעֶזָה ויכּוּהוּ שם האלהים על השל ויקַמַת שם עם ארון האלהים :
 (ח) ויחר לדוד על אשר פָּרַץ יקוק פָּרַץ בעֶזָה ויקרא למקום ההוא פָּרַץ עֶזָה עד היום הַזֶּה :
 (ט) ויקרא דוד את יקוק ביום ההוא ויאמר אֵיךְ יבוא אלי ארון יקוק :
 (י) ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יקוק על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אָדוֹם הגָּתִי :
 (יא) וישב ארון יקוק בית עבד אָדוֹם הגָּתִי שלשה חדשים ויבָרַךְ יקוק את עבד אָדוֹם ואת כל ביתו :
 (יב) ויגד למלך דוד לאמר בָּרַךְ יקוק את בית עבד אָדוֹם ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אָדוֹם עיר דוד בשמחה :

מלכים א פרק ו

(א) ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליקוק :

יחזקאל פרק מ

(א) בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הפתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי ד יקוק ויבא אתי שְׁמָה :

סדר עולם רבה (ליינר) פרק יא

והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש (הזה) [הראשון] (יהושע ד יט)...בעת ההיא אמר ה' אל יהושע (יהושע ה ב), באחד עשר בניסן, ויעש לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות (שם /יהושע/ ה ג). בארבעה עשר בניסן שחטו ישראל את פסחיהו, שנאמר ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח וגו' (שם /יהושע/ ה י), בששה עשר בניסן הקריבו בני ישראל את העומר, שנאמר ויאכלו מעבור הארץ וגו' (שם /יהושע/ ה יא)...כלב אמר ליהושע בן ארבעים שנה אנכי בשלח (אותי) משה וגו', ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה (שם /יהושע/ יד), הא למדנו ששבע שנים היו מכבשין, ומנין ששבע שנים היו מחלקין, עד שלא התחילו למנות למעשרות ולשמיטין וליובלות, ששמנה מאות וחמשים שנה עשו ישראל על הארץ משנכנסו לה עד שיצאו ממנה, שהן שבעה עשר יובלות שלמין, וכן הוא אומר בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה וגו' (יחזקאל מ א), אימתי נאמר לו בתחלת היובל, ואם שבעה עשר יובלות שלמין הן, היאך הן יתרים י"ד שנה, אמור מעתה ארבעה עשר שנה שעשו ישראל בגלגל, הן שבע שכבשו, ושבע שחילקו, ואחר כך ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וגו' (יהושע יח א). באותה שעה התחילו למנות למעשרות ולשמיטין וליובלות, אז יקרא יהושע לראובני ולגדי וגו', ויאמר אליהם וגו', וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם (שם /יהושע/ כב), בחזרתן בנו מזבח גדול למראה. יהושע עשה עמהם שמטה ראשונה, שניה לא הספיק לגומרה עד שמת. בית הבחירה שבשילה היה בנוי בנין של אבנים מלמטן ויריעות מלמעלן, ועשו בו ישראל שלש מאות וששים ותשע שנה, וחרב.

סדר עולם רבה (ליינר) פרק יג

עלי פרנס את ישראל ארבעים שנה, ויום שמת בו עלי, ויטש משכן שלו וגו', וימאס באהל יוסף וגו' (תהלים עח), ויתן לשבי עזו (שם /תהלים/ עח סא), ויהי ארון ה' בשדה פלשתים שבעה חדשים, ויקראו פלשתים וגו' (שמאל א ו), ויבאו אנשי קרית יערים וגו', ויהי מיום שבת הארון וגו' (שם /שמאל א' ז), צא מהן ז' שנים שמלך דוד בחברון על יהודה, נשתיירו שם י"ג שנה, צא מהן אחד עשר לשמאל בעצמו וב' לשמאל ושאל, ויהי מיום שבת הארון וגו' (שם /שמאל א' ז ב), בתחלת אלו העשרים שנה הביאו את אהל מועד לנב, ואף על פי שהיה ארון ה' בקרית יערים, בנב היו מקריבין כל י"ג שנה ז' שנים בגבעון. בסוף עשרים העלה דוד את ארון ה' מקרית יערים אל בית עבד אָדוֹם הגָּתִי, וישב ארון ה' בית עבד אָדוֹם הגָּתִי שלשה חדשים וגו' (שמאל ב ו יא), הא למדנו שלא נתברך עבד אָדוֹם אלא בעבור ארון האלהים. בן שנה שאול במלכו וגו' (שמאל א יג א), שמאל אמר לשאל בשעה שמשחו וירדת לפני הגלגל וגו' (שם /שמאל א' י ח), ירד שנה ראשונה והכה נחש העמוני, ומשחווהו ישראל, שניה ירד, ולא שמר הבטחתו, ויאמר שמאל אל שאול נסכלת (כי) לא (שמעת) [שמרת] וגו' (שם /שמאל א' יג), ואותו הפרק נמשח דוד, שנאמר ויאמר ה' אל שמאל עד מתי וגו' (שם /שמאל א' טז א), ואחר כך ויקח שמאל את קרן השמן וגו' (שם /שמאל א' טז יג), והוא היה בן כ"ט שנים, ויהי שאול עוין את דוד (שם /שמאל א' יח ט), ואומר ורוח ה' סרה מעם שאול (שם /שמאל א' טז יד), בו בפרק חרבה נב, ובאו להם לגבעון. כל ימיו של שמאל הרואה אינן אלא נ"ב, ועוד שנאמר ועלי הכהן ישב על הכסא וגו', והיא מרת נפש וגו' (שם /שמאל א' א), באותו הפרק נתמנה להיות שופט, ואומר והוא שפט את ישראל ארבעים שנה (שם /שמאל א' ד יח), נשתיירו י"ג שנה, צא מהן שנה אחת לעיבורו, ואחת עשרה שנה לשמאל, ושנה אחת לשאל, הרי נ"ב שנה, שמאל מת לפני מיתתו של שאול כארבעה חדשים, שנאמר ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים (שם /שמאל א' כז ז), ויהי אחרי כן וישאל דוד בה' לאמר וגו', בן ארבעים שנה איש בשת [בן שאול] במלכו וגו' ושתיים שנים מלך (בירושלם) וגו' (שמאל ב ב), נמצאת מלכות ישראל בטלה חמש שנים [ומחצה], ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה (שם /שמאל ב' ה ג), אותו הפרק נמשח עוד דוד, בן שלשים שנה דוד במלכו (וארבעים) [ארבעים] שנה מלך (שם /שמאל ב' ה ד).